Věc C-58/24

Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora

Datum doručení:

26. ledna 2024

Předkládající soud:

Vrchní soud (Irsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

21. prosince 2023

Žalobkyně:

NE

MY

HJ

XF

WB

UV

VK

JU

RJ

DZ

Odpůrci:

An Bord Pleanála

Minister for Housing, Local Government and Heritage

Ireland

The Attorney General

PRACOVNÍ DOKUMENT

Vedlejší účastnice řízení:

Drumakilla Limited

Předmět sporu v původním řízení

Soudní přezkum týkající se zpochybnění zákonnosti povolení odchylky usnadňující zamýšlenou výstavbu bytů a souvisejících prací v Delgany v hrabství Wicklow v Irsku.

Předmět a právní základ žádosti

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 16 odst. 1. směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. 1992, L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102) a článku 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. 2012, L 26, s. 1), v tom rozsahu, v němž se týká tohoto ustanovení.

2 Právním základem žádosti je článek 267 SFEU.

Předběžné otázky

3 Pět předběžných otázek zní:

„(1) Je důsledkem článku 11 směrnice 2011/92, vykládaného ve světle zásady širokého přístupu k právní ochraně podle čl. 9 odst. 2 Aarhuské úmluvy, že, pokud v případě záměru ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 2011/92 nemůže být předmět žádosti o povolení (dále jen „hlavní povolení“) uskutečněn, aniž by oznamovatel předtím získal jiné povolení (dále jen „sekundární povolení“), a pokud si orgán příslušný k vydání hlavního povolení pro takový záměr ponechá možnost posoudit vliv na životní prostředí přísněji, než činí sekundární povolení, musí být takové sekundární povolení (pokud bylo uděleno dříve než hlavní povolení) považováno za součást povolovacího řízení pro jiné účely, než jsou ty, které se týkají rozsahu otázek, které je třeba zvážit nebo posoudit podle směrnice 2011/92, a to buď obecně, nebo v případě, že sekundární povolení je rozhodnutím přijatým podle čl. 16 odst. 1 směrnice 92/43, které povoluje oznamovateli odchýlit se od účinných opatření ochrany druhů, aby mohl záměr uskutečnit?

(2) V případě kladné odpovědi na první otázku, má článek 11 směrnice 2011/92, vykládaný ve světle zásady širokého přístupu k právní ochraně podle čl. 9 odst. 2 Aarhuské úmluvy, za následek, že vnitrostátní právní úprava týkající se počátku běhu lhůty pro napadení platnosti rozhodnutí přijatého podle čl. 16 odst. 1

PRACOVNÍ DOKUMENT

směrnice 92/43 („sekundární povolení“) musí být vykládána v tom smyslu, že neumožňuje, aby tato lhůta začala běžet před datem vydání dotčeného povolení („hlavní povolení“), a to buď obecně, nebo v případě, kdy: i) záměr podléhal přezkoumání každého jednotlivého případu podle čl. 4 odst. 2 písm. a) směrnice 2011/92 a/nebo ii) rozhodnutí podle čl. 4 odst. 5 pro účely hlavního povolení bylo vydáno po vydání sekundárního povolení a současně s rozhodnutím o hlavním povolení, a/nebo iii) řízení napadající platnost sekundárního povolení neobsahuje žádný důvod, pro který by mělo být napadeno dotčené hlavní povolení s odkazem na tvrzenou neplatnost sekundárního povolení, a/nebo iv) žalobce nepožádal o prodloužení lhůty k podání žaloby proti sekundárnímu povolení, přičemž tato žádost je podle vnitrostátního práva vyžadována v případě opožděné žaloby, pokud unijní právo nestanoví jinak?

(3) Je-li odpověď na první otázku kladná a je-li odpověď na druhou otázku obecně záporná, má směrnice 2011/92, vykládaná ve světle článku 47 Listiny základních práv a/nebo zásady širokého přístupu k právní ochraně podle čl. 9 odst. 2 Aarhuské úmluvy, za následek, že lhůta stanovená vnitrostátním právem členského státu pro podání žaloby na uplatnění práva podle této směrnice musí být přiměřeně předvídatelná, ale nemusí být výslovně uvedena v právních předpisech v souladu s čl. 11 odst. 2 směrnice 2011/92 a/nebo v praktických informacích zpřístupněných veřejnosti v rámci přístupu k postupům správního a soudního přezkumu podle čl. 11 odst. 5 směrnice 2011/92, a/nebo s konečnou platností stanovena vnitrostátní judikaturou, takže odpověď na druhou otázku není dotčena skutečností, že vnitrostátní právo členského státu stanoví předvídatelnou obecnou lhůtu, která se obecně použije na žaloby v oblasti veřejného práva, včetně podání žaloby proti rozhodnutí přijatému na základě čl. 16 odst. 1 směrnice 92/43, které opravňuje oznamovatele odchýlit se od platných opatření na ochranu druhů za účelem uskutečnění záměru, i když se tak v daném vnitrostátním právu děje spíše implicitně než explicitně?

(4) Pokud je odpověď na první otázku kladná, a zároveň odpověď na druhou otázku kladná nebo odpověď na třetí otázku záporná, platí, že čl. 16 odst. 1 směrnice 92/43 má za následek, že příslušný orgán nemůže dospět k závěru, že neexistuje „žádné jiné uspokojivé řešení“, než rozhodnutí, které povoluje oznamovateli odchýlit se od platných opatření na ochranu druhů za účelem uskutečnění záměru ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 2011/92, pokud příslušný orgán skutečně nezvážil jiná řešení, jako je jiná lokalita nebo jiný způsob konstrukce, případně zamítnutí odchylky?

(5) Pokud je odpověď na první otázku kladná, a zároveň odpověď na druhou otázku kladná nebo odpověď na třetí otázku záporná, platí, že čl. 16 odst. 1 směrnice 92/43 má za následek, že příslušný orgán nemůže dospět k závěru, že je „v zájmu ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a zachování přírodních stanovišť“ vydat rozhodnutí, které povoluje oznamovateli odchýlit se od platných opatření na ochranu druhů za účelem uskutečnění záměru ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 2011/92, ledaže by určitá potřebná ochrana vyplývala ze samotné odchylky, a nikoli ze zmírňujících opatření přijatých za

PRACOVNÍ DOKUMENT

účelem snížení nebo kompenzace újmy způsobené kroky povolenými rozhodnutím o odchylce?“

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

4 Článek 16 odst. 1 směrnice 92/43 stanoví, že neexistuje-li žádné jiné uspokojivé řešení a za podmínky, že populace příslušného druhu přetrvávají navzdory udělené odchylce ve svém přirozeném areálu rozšíření bez negativního ovlivnění v dobrém stavu z hlediska jejich ochrany, mohou se členské státy za určitých podmínek odchýlit od ochranných opatření stanovených touto směrnicí, a to i případě, kdy je odchylka v zájmu ochrany volně žijících živočichů, planě rostoucích rostlin a ochrany přírodních stanovišť.

5 Článek 6 směrnice 2011/92 obsahuje základní ustanovení týkající se účasti veřejnosti na rozhodovacích procesech týkajících se životního prostředí.

6 Článek 11 směrnice 2011/92 stanoví pravidla týkající se napadnutí rozhodnutí, která jsou předmětem účasti veřejnosti podle této směrnice. Podle čl. 11 odst. 1 členské státy zajistí, aby v souladu s příslušnými předpisy vnitrostátního práva příslušníci dotčené veřejnosti, kteří mají dostatečný zájem, nebo namítají porušování práva, měli možnost dosáhnout přezkoumání soudem nebo jiným nezávislým a nestranným orgánem zřízeným zákonem, a mohli tak napadat hmotnou nebo procesní zákonnost takových rozhodnutí. Podle čl. 11 odst. 2 členské státy stanoví, v jaké fázi mohou být tato rozhodnutí napadena. Podle čl. 11 odst. 5 členské státy zajistí, aby byly veřejnosti poskytnuty praktické informace o přístupu k postupům správního a soudního přezkumu.

7 Rozsudky ze dne 16. června 2005, Pupino (C-105/03, ECLI:EU:C:2005:386); ze dne 19. září 2006, i-21 Germany a Arcor (C-392/04 a C-422/04, EU:C:2006:586); ze dne 15. dubna 2008, Impact (C-268/06, ECLI:EU:C:2008:223); ze dne 28. ledna 2010, Komise v. Irsko (C-456/08, ECLI:EU:C:2010:46); ze dne 30. června 2011, Meilicke a další (C-262/09, ECLI:EU:C:2011:438); ze dne 18. října 2012, Pelati (C-603/10, ECLI:EU:C:2012:639); ze dne 20. prosince 2017, Caterpillar Financial Services (C-500/16, EU:C:2017:996); ze dne 15. března 2018, North East Pylon Pressure Campaign a Sheehy (C-470/16, ECLI:EU:C:2018:185); ze dne 10. října 2019, Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola (C-674/17, ECLI:EU:C:2019:851); Stanovisko generální advokátky J. Kokott ve věci Namur-Est Environnement (C-463/20, EU:C:2021:868); a rozsudky ze dne 24. února 2022, Namur-Est Environnement (C-463/20, ECLI:EU:C:2022:121); ze dne 6. července 2023, Hellfire Massy Residents Association (C-166/22, ECLI:EU:C:2023:545); a ze dne 15. června 2023, Eco Advocacy (C-721/21, ECLI:EU:C:2023:477).

PRACOVNÍ DOKUMENT

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

8 Podle čl. 84 odst. 21 pododstavce 1 a 2 jednacího řádu vyšších soudů („RSC“), musí být žádost o povolení podat žalobu k soudu proti správnímu rozhodnutí podána ve lhůtě tří měsíců ode dne vydání napadeného rozhodnutí. Podle čl. 84 odst. 21 pododstavec 3 RSC lze lhůtu, ve které lze podat žádost o povolení podat žalobu k soudu, za určitých okolností prodloužit.

9 V souladu s ustálenou evropskou a vnitrostátní judikaturou, a zejména se zásadou efektivity, může být pravomoc vnitrostátního práva prodloužit lhůtu stanovenou v čl. 84 odst. 21 pododstavci 3 RSC předmětem konformního výkladu, podle kterého může a musí být uplatněna tak, aby byl běh celé lhůty (v tomto případě tři měsíce) stanoven ode dne, kdy se žalobce dozvěděl nebo měl dozvědět o napadeném rozhodnutí.

10 V irském právu neexistuje zvláštní právní nebo správní předpis, který by upřesňoval, jak se čl. 11 odst. 2 směrnice 2011/92 použije na rozhodnutí o odchylce podle čl. 16 odst. 1 směrnice 92/43.

11 Předkládající soud se domnívá, že podle vnitrostátního práva, s výhradou jakýchkoli požadavků daných konformním výkladem, vyžaduje-li záměr více povolení, je každé povolení samostatným meritorním rozhodnutím, které je třeba napadnout jednotlivě v zákonné lhůtě od data vydání každého takového rozhodnutí. Rozhodnutí o odchylce je tedy z právního hlediska samostatným rozhodnutím, a proto lhůta pro soudní přezkum začíná běžet okamžikem vydání tohoto rozhodnutí, a nikoliv okamžikem vydání souvisejícího povolení.

12 Předkládající soud dospěl k závěru, že lhůty pro podání žaloby proti povolení odchylky jsou s odkazem na obecnou právní úpravu soudního přezkumu rozumně předvídatelné.

13 Mezi další relevantní vnitrostátní právní předpisy patří: i) články 50 a 50A Planning and Development Act 2000 (zákon o územním plánování a rozvoji z roku 2000) (ve znění pozdějších předpisů); Planning and Development Regulations 2001 to 2023 (nařízení o plánování a rozvoji z let 2001 až 2023) (SI 600 z roku 2001), ve znění pozdějších předpisů; iii) články 51, 54 a 54A European Communities (Birds and Natural Habitats) Regulations 2011 to 2021 [vyhláška přijatá v rámci Evropských společenství (ptáci a přírodní stanoviště) z let 2011 až 2021]; iv) článek 4 Planning and Development (Housing) and Residential Tenancies Act 2016 [zákon o plánování a rozvoji (bydlení) a nájemních smlouvách na bydlení z roku 2016].

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

14 S ohledem na budoucí žádost o povolení záměru výstavby bytů v hrabství Wicklow v Irsku podala vedlejší účastnice řízení, Drumkilla Ltd, dne 17. ledna 2020 k National Parks and Wildlife Service (odbor národních parků, volně žijících

PRACOVNÍ DOKUMENT

živočichů a planě rostoucích rostlin) (NPWS) žádost o povolení odchylky týkající se netopýrů. Povolení bylo vydáno 4. března 2020 a následně změněno 21. července 2020. V povolení se uvádí, že se vydává výhradně za účelem povolení činností stanovených v souvislosti s navrhovanou bytovou výstavbou.

15 Předkládající soud dospěl ohledně povolení odchylky ke dvěma skutkovým závěrům, a to, že i) povolení sice popírá existenci uspokojivých jiných řešení k udělení odchylky, ale z podkladů nevyplývá, že by byla zvažována jiná řešení s menším dopadem na přísně chráněné druhy nebo možnost neudělení povolení, z čehož lze usuzovat, že k takovému uvážení pravděpodobně nedošlo; a ii) povolení uvádí, že bylo vydáno v zájmu ochrany dotčených druhů. Pokud a nakolik tento požadavek znamená, že samotná odchylka, na rozdíl od zmírňujících podmínek, je v zájmu těchto druhů, pak je tento závěr zjevně nepřiměřený a popravdě absurdní.

16 Žádost o stavební povolení byla předložena An Bord Pleanála (orgán územního plánování, Irsko; dále jen „orgán“) dne 21. října 2020. K žádosti byla přiložena zjišťovací zpráva o posouzení vlivů na životní prostředí („PVŽP“). K žádosti bylo v rámci dokumentace přiloženo poslední znění povolení k odchylce, toto datum tak bylo prvním dnem, kdy se žalobkyně mohly o tomto povolení dozvědět.

17 Orgán dokončil zjišťovací řízení PVŽP a usoudil, že zjišťovací zpráva PVŽP předložená oznamovatelem dostatečně identifikovala a popsala přímé, nepřímé, sekundární a kumulativní vlivy navrhovaného záměru na životní prostředí. Orgán dospěl k závěru, že navrhovaný záměr nebude mít pravděpodobně významný vliv na životní prostředí a že zpráva PVŽP pro navrhovaný záměr není nezbytná.

18 Orgán udělil stavební povolení dne 15. února 2021.

19 Dne 25. března 2021 podaly žalobkyně u předkládajícího soudu žalobu proti rozhodnutí orgánu a proti povolení odchylky. Žalobkyně nepožádaly o prodloužení lhůty pro podání žaloby podle čl. 84 odst. 21 pododstavce 3 RSC. Dne 19. dubna 2021 rozhodl předkládající soud o povolení soudního přezkumu a o pozastavení prací.

20 Dne 5. července 2023 předkládající soud zamítl žalobu proti stavebnímu povolení. Napadení povolení odchylky, které bylo uplatněno samostatně (to znamená, že se žalobkyně nedovolávaly neplatnosti stavebního povolení z důvodu neplatnosti povolení k odchylce), však zůstává nevyřešeno.

21 Předkládající soud má za to, že jelikož žalobkyně nenapadly povolení k odchylce ve lhůtě tří měsíců od okamžiku, kdy se o tomto povolení dozvěděly nebo měly dozvědět (a tedy ve lhůtě, kterou by soud připustil na základě konformního výkladu pravomoci prodloužit lhůtu, pokud by žaloba byla podána), žaloba napadající povolení k odchylce byla podána po lhůtě a měla by být zamítnuta, s výhradou jakéhokoli pravidla unijního práva, ze kterého by vyplýval opačný postup. Předkládající soud se přiklání k názoru, že takové pravidlo unijního práva

PRACOVNÍ DOKUMENT

neexistuje, ale domnívá se, že tento závěr není zcela nepochybný, a proto je vhodné věc předložit Soudnímu dvoru.

Základní argumenty účastníků původního řízení

22 Co se týče první a druhé otázky, žalobkyně tvrdí, že z rozsudku Soudního dvora ve věci Namur-Est Environnement, C-463/20, vyplývá, že za zvláštních okolností, které nastaly v Belgii v uvedené věci a které se uplatní i v Irsku, musí být rozhodnutí o odchylce považováno za součást rozhodovacího procesu o povolení, přičemž udělení povolení je konečným bodem tohoto rozhodovacího procesu. Tvrdí, že rozhodnutí o povolení odchylky je předběžným rozhodnutím pro účely určení zjišťovací zprávou PVŽP, a stává se tedy konečným až poté, co jsou ukončena řízení stanovená směrnicí 2011/92, a to buď určením, že posouzení vlivů na životní prostředí není třeba provést, nebo – pokud příslušný orgán zjistí, že pro záměr je nezbytné provést PVŽP – po skončení posuzování vlivů na životní prostředí. Odůvodnění rozsudku Namur-Est je navíc založeno na procesních právech přiznaných dotčené veřejnosti směrnicí 2011/92 pro záměry vyžadující PVŽP, a proto by bylo v rozporu s touto směrnicí, pokud by vnitrostátní právo vyžadovalo, aby žalobkyně napadly povolení odchylky ještě před tím, než jsou tato práva stanovena, k čemuž dojde až určením v rámci zjišťovacího řízení PVŽP na základě čl. 4 odst. 5 směrnice 2011/92.

23 Co se týče třetí otázky, žalobkyně uvádí, že podle čl. 11 odst. 5 směrnice 2011/92 nestačí, že obecná pravidla, včetně pravidel common law, stanoví, že lhůta běží ode dne, kdy se veřejnost dozví o předběžném rozhodnutí. Stát je povinen konkrétně určit, v jaké fázi lze rozhodnutí napadnout, a poskytnout praktické informace o přístupu k řízením za účelem napadnutí těchto rozhodnutí, včetně přesného určení lhůty, ve které je třeba rozhodnutí napadnout.

24 Co se týče čtvrté a páté otázky, žalobkyně s odkazem na rozsudek Soudního dvora ve věci Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola, C-674/17, tvrdí, že podle čl. 16 odst. l písm. a) směrnice 92/43 musí oprávněný orgán a) zvážit jiná řešení; a b) vysvětlit, jakým způsobem je zvážil. Toto ustanovení neposkytuje náležitý právní základ pro udělení povolení odchylky v projednávaném případě, jelikož činnosti, o jejichž povolení se žádá, nesměřují ani k ochraně volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, ani k ochraně přírodních stanovišť. Cílem tohoto ustanovení není usnadnit výstavbu, zejména neexistuje-li důkaz o tom, že oznamovatel zvažoval různé možnosti výstavby, které by umožnily provést pozměněný záměr a které by se zároveň vyhnuly zcela zakázaným činnostem dotýkajícím se přísně chráněných druhů.

25 Co se týče první a druhé otázky, stát namítá, že rozhodnutí přijaté v rozsudku Namur Est nemá vliv na otázku použitelné prekluzivní lhůty. Tvrdí, že rozhodnutí udělit odchylku podle článku 16 směrnice 92/43 je jednotlivé rozhodnutí přijaté v rámci rozhodovacího procesu o povolení a je „napadnutelné“ jakožto samostatné rozhodnutí přijaté v rámci tohoto rozhodovacího procesu. Povolení odchylky však

PRACOVNÍ DOKUMENT

nelze považovat za součást rozhodovacího procesu o povolení pro jiné účely než ve vztahu k rozsahu otázek, které mají být zkoumány nebo posouzeny podle směrnice 2011/92. Zaprvé, lhůta pro napadení povolení odchylky byla v projednávaném případě tři měsíce od udělení povolení odchylky nebo, podpůrně, při použití konformního výkladu, ode dne, kdy se žalobkyně skutečně dozvěděly nebo měly získat informace o povolení odchylky. Směrnice 2011/92, vykládaná ve světle zásady přístupu k právní ochraně dle čl. 9 odst. 2 Aarhuské úmluvy, nevyžaduje, aby vnitrostátní lhůty byly stanoveny v daném případě jiným způsobem. Zadruhé, za zvláštních okolností projednávaného případu, kdy se žalobkyně nedovolávaly neplatnosti povolení z důvodu neplatnosti povolení odchylky, nic neumožňuje vykládat vnitrostátní prekluzivní lhůty v tom smyslu, že by po skončení povolovacího řízení bylo možné napadnout povolení odchylky. Zatřetí, žalobkyně mohly napadnout rozhodnutí dotyčného příslušného orgánu udělit povolení z toho důvodu, že neposoudil striktněji vlivy záměru na chráněné druhy než ve fázi povolení k odchylce, avšak neučinily tak. Začtvrté, z rozsudku Soudního dvora ve věci Hellfire Massy Residents Association, C-166/22, vyplývá, že směrnice 2011/92 nestanoví žádnou povinnost zahrnout postup povolení odchylky stanovený v článku 16 do postupů o povolení záměrů, a tudíž nemůže existovat souběžná povinnost vykládat vnitrostátní lhůty konformně tak, aby bylo možné dospět k závěru, že lhůta pro napadení udělení odchylky by měla začít běžet od konečného rozhodnutí podle zákona o územním plánování. Takové jednání by bylo zcela v rozporu se zásadou právní jistoty.

26 Na třetí otázku navrhuje stát odpovědět v tom smyslu, že směrnice 2011/92, vykládaná ve světle zásady širokého přístupu k právní ochraně podle čl. 9 odst. 2 Aarhuské úmluvy, nemá účinek uvedený ve druhé otázce, pokud právo dotyčného členského státu s konečnou platností neurčilo v souladu s čl. 11 odst. 2 směrnice 2011/92, v jaké fázi mohou být rozhodnutí, akty nebo nečinnost napadeny a v jakém případě není situace s jistotou vyřešena vnitrostátní judikaturou.

27 Stát považuje čtvrtou a pátou otázku za bezpředmětné, protože žaloba nebyla podána v zákonné lhůtě. Pokud by tyto otázky vyvstaly, bylo by třeba na ně odpovědět kladně.

28 Vedlejší účastník tvrdí, že podle článku 84 RSC začala tříměsíční lhůta pro napadení rozhodnutí o odchylce prostřednictvím soudního přezkumu běžet ode dne vydání tohoto rozhodnutí. Ve věci nebyla podána žádná žádost o prodloužení lhůty, z důvodu uplynutí prekluzivní lhůty proto nelze povolení odchylky již napadnout.

Stručné vylíčení odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

29 Předkládající soud navrhuje na první otázku odpovědět záporně. Domnívá se, že z rozsudku Namur-Est nevyplývá, že povolení k odchylce nebo jiné rozhodnutí o více povoleních musí být považováno za jediné rozhodnutí pro jakýkoli jiný účel, jako jsou lhůty. Pokud by byla sekundární povolení považována za součást

PRACOVNÍ DOKUMENT

hlavního povolení pro tyto další účely, vytvářelo by to procesní chaos a bylo by to v rozporu se zásadou právní jistoty.

30 Předkládající soud navrhuje, aby odpověď na druhou otázku, pokud by vyvstala, byla záporná. Domnívá se, že rozhodnutí Namur-Est by nemělo být vykládáno tak široce, aby mělo za následek překročení vnitrostátních prekluzivních lhůt, které jsou záležitostí vnitrostátní procesní autonomie, v souladu se zásadami rovnocennosti a efektivity. Takový rozšiřující výklad Namur-Est by byl v rozporu se zásadou právní jistoty. Takový rozšiřující výklad není nezbytný, protože pokud záměr vyžaduje více povolení, může být každé povolení napadeno poté, co je vydáno, v prekluzivní lhůtě použitelné ve vnitrostátním právu, která se může lišit rozhodnutí od rozhodnutí, v souladu se zásadami rovnocennosti a efektivity. Pokud jde o jednotlivé dílčí prvky zahrnuté v dané otázce: i) skutečnost, že záměr podléhal přezkoumání každého jednotlivého případu podle čl. 4 odst. 2 písm. a) směrnice 2011/92 je nepodstatná; ii) skutečnost, že k určení podle čl. 4 odst. 5 pro účely hlavního povolení došlo po udělení sekundárního povolení a zároveň s rozhodnutím o udělení hlavního povolení, je rovněž nepodstatná; iii) pokud unijní právo obecně nevyžaduje prodloužení lhůty pro napadení sekundárního povolení až do udělení hlavního povolení, platí to tím spíše, pokud řízení napadající platnost sekundárního povolení neobsahuje žádný důvod pro napadení příslušného hlavního povolení s odkazem na tvrzenou neplatnost sekundárního povolení; a iv) pokud žalobce nepožádal o prodloužení lhůty k podání žaloby proti sekundárnímu povolení, přičemž tato žádost je podle vnitrostátního práva vyžadována pro podání opožděné žaloby, nevyvstává potřeba konformního výkladu.

31 Předkládající soud navrhuje, aby v případě, že třetí otázka vyvstane, odpověď na ni byla kladná. Podle jeho názoru existence předvídatelné lhůty naplňuje cíle přístupu k právní ochraně. Obecná lhůta stanovená v článku 84 RSC obecně poskytuje žalobci dostatečnou předvídatelnost.

32 Předkládající soud navrhuje, aby v případě, že čtvrtá otázka vyvstane, odpověď na ni byla kladná. Domnívá se, že požadavky směrnice 92/43 jsou značně ohroženy a že zohlednění jiných řešení by bylo umělé, a nikoli skutečné, pokud by nebyly smysluplně zváženy skutečné možnosti, zejména jiné lokality, pokud by to připadalo v úvahu, jiné způsoby konstrukce, pokud by to připadalo v úvahu, nebo zamítnutí udělení odchylky.

33 Předkládající soud navrhuje, aby v případě, že pátá otázka vyvstane, odpověď na ni byla kladná. Jazyk a účel čl. 16 odst. 1 směrnice 92/43 podporuje výklad, podle kterého musí být zájem na ochraně volně žijících živočichů, planě rostoucích rostlin a ochraně přírodních stanovišť podpořen samotným rozhodnutím o odchylce. Udělení rozhodnutí o odchylce z jiných důvodů a následné zmírnění tohoto rozhodnutí ochrannými opatřeními by nebylo v souladu s tímto ustanovením.

PRACOVNÍ DOKUMENT

34 Co se týče relevance položených otázek, pokud je odpověď na první nebo druhou otázku záporná nebo pokud je odpověď na první otázku kladná, ale odpověď na druhou otázku zůstává záporná navzdory existenci obecné lhůty, je třeba žalobu žalobkyň zamítnout jako opožděnou. V případě, že žaloba byla podána včas, budou odpovědi na čtvrtou a pátou otázku rozhodující pro určení neplatnosti povolení odchylky.

PRACOVNÍ DOKUMENT